वात् अवसानं विनैव त्रयः प्रैषा देयाः प्रोक्षणीरासादयेत्यादिवत् (२. ६. ३४)। चशब्द आनन्तर्यार्थे।

अत्र वा निवपनम् ॥२॥ अस्मिन्काले वा उपरवदेशे सोमनिःनं भवति स्वशाखायामस्मिन्नेव काले श्रुतत्वात् पद८ः उपास्तऽइति (३. ३. २. ५)।

शोभन८ सोमोपनहनम् ॥३॥ पूर्वोक्तानां त्रयाणां वाससां मध्ये शोभनं वासः सोःहनं स्यात्।

उष्णीषाभावे सोमपर्याणहनाद्व्यङ्गुलं त्र्यङ्गुलं वोष्णीषायावकृन्तति ॥४॥ उष्णीषस्य सोमबन्धनार्थस्य तृतीयस्य वाससः अभावे · उष्णीषार्थं छिनत्ति पाठयति।

अध्वर्युर्यजमानो वा सोमोपनहन८ हरति ॥५॥ अध्वर्युणा प्रेषितेन केनचिद्यजमानपुरुषेणाहृतानां सोमोपनहनादीनां त्रयाणां वाससां मध्ये सोःनं वासोऽध्वःमानो वा क्रयदेशं प्रति हरति।

अन्य इतरे ॥६॥ प्रतिप्रस्थाता सोमपर्याणहनोष्णीषे क्रयदेशं प्रति हरति।

सोमं गह्णन्ति ॥७॥ एवं वासांस्यादाय सोमं प्रति गह्णन्ति।

एष तऽइति (४. २४) वाचयति ॥८॥ सोमं प्रति गह्णन्तं यजमानम्।

प्राङुपविश्यास्माकोऽसीति (४. २४) सोममालभते ॥९॥ यजमान एव नाध्वर्युः।

न विचिनोत्यतः ॥१०॥ अतः परं सोमविक्रय्यपि सोमं न विचिनोति नावखण्डयति शाखान्तरात् · अध्वर्योस्तु पूर्वमपि शाखान्तरे प्रतिषेधदर्शनात् मानवे नाध्वर्युः सोमं विचिनुयादिति प्रतिषिद्धं विचयनं प्रेक्षणं चेति · काठके च न विचीयमानं प्रेक्षेरन्निति।

तृणकाष्ठापासनमेके ॥११॥ एके अस्मात्सोमात्तृणकाष्ठानां सोममध्ये पतितानामपासनं कुर्वन्ति एके नेति · अत्र हैकेःओषधय इत्यादिश्रवणात् (३. ३. २. ८) अत्र कालऽएके चरकयजमानाः ःइति यजमानस्यैवापासनं दर्शयति इति हरिस्वामिनः।

सोमोपनहनं द्विगुणं चतुर्गुणं वा स्तृणाति प्राग्दशमुदग्वा ॥१२॥ चर्मणि · आपस्तम्बः क्षौमं वासो द्विगुणं त्रिगुणं वा प्राग्दशं वेति। मानवे प्राग्दशे क्षौमे राज्ञानं मिमीतऽइति।